

Het concept Fastfiber

Al enige tijd leefde bij de Brabants Zeeuwse Werkgeversvereniging (BZW) (www.bzw.nl) en in het bijzonder bij de Stichting Bedrijvenpark Het Laar het idee de telecommunicatie-infrastructuur op een bedrijventerrein op te waarderen tot een innovatief, concurrerend en toekomstvast breedbandnetwerk. Immers, een dergelijke infrastructuur verhoogt de aantrekkingskracht van het bedrijventerrein voor nieuwe bedrijven en versterkt de concurrentiekracht van de bestaande bedrijven.

Ook andere partijen zien het voordeel:

De Gemeente Tilburg heeft in haar nota 'ICT in stad en maatschappij' - vastgesteld door het college, de raadscommissie en de raad - goedkeuring gegeven aan een tweetal breedbandprojecten, waarvan de pilot op het Laar er een is.

De Provincie Noord-Brabant heeft in haar nota '@brabant wordt werkelijkheid' de behoefte aan aansprekende ICT projecten aangegeven. Ook de Provincie is bereid een pilot op het Laar te ondersteunen, met als doel een blauwdruk te verkrijgen voor andere bedrijventerreinen.

Nationaal en Europees zijn er de voornemens 'De digitale delta' resp. 'e-Europe' waarin gepleit wordt voor het nemen van een voorsprong op ICT gebied (met o.a. breedbandprojecten zoals Kenniswijk) om zo de concurrentiepositie te vergroten.

Naast de BZW ziet ook de Kamer van Koophandel Midden-Brabant de genoemde voordelen en heeft zij haar steun toegezegd.

Daarom heeft de BZW in samenwerking met de Stichting Bedrijvenpark Het Laar, de Gemeente Tilburg, de Provincie Noord-Brabant en de Kamer van Koophandel Midden-Brabant het voortouw genomen om te komen tot realisatie van dit pilotproject.

Om te weten of er onder de betrokken bedrijven op het Laar voldoende basis is om door te gaan, heeft LogicaCMG de huidige telecommunicatiekosten en behoeften geïnventariseerd en hebben er een tweetal informatiebijeenkomsten voor de bedrijven plaatsgevonden.

Omdat voor de financiering van het project vraagbundeling onmisbaar is, zijn vervolgens de bedrijven op het Laar benaderd om de principebereidheid tot deelname te peilen. Dit met de garantie dat middels het project een betere prijs-prestatieverhouding (beter, sneller en goedkoper) zal worden verkregen.

Voor een goede herkenbaarheid is zowel voor de pilot op 't Laar als voor alle daarna volgende breedbandprojecten gekozen voor de naam **Fastfiber**.

Daar het project geslaagd is op het bedrijvenpark Het Laar en de blauwdruk gereed is, wil Fastfiber het concept verder gaan toepassen op andere bedrijventerreinen in Brabant en de rest van Nederland. Fastfiber wil gaarne open glasvezelnetwerken realiseren op de verschillende terreinen en deze locatie aan elkaar verbinden dmv snelle verbindingen. Hierdoor ontstaat één groot virtueel bedrijventerrein. Indien een terrein verglaasd is, kunnen nieuwe concepten gerealiseerd worden, zoals server- en teleconsolidatie en kan het betreffende terrein beter beveiligd worden door middel van camera's en toegangscontrole. Ook kan door deze oplossing een beter inkoopvoordeel behaald worden bij de verschillende dienstenaanbieders. Zoals reeds aangegeven, zal Fastfiber zelf geen diensten leveren, maar levert zij alleen een open netwerk, waarop de verschillende aanbieders hun diensten kunnen afleveren.

Waarom een breedbandnetwerk?

Een spraakverbinding heeft weinig bandbreedte, maar is wel real-time gereserveerd. Daardoor zijn dit kwalitatief goede, maar relatief inefficiënte verbindingen en dus duur.

Anders is het met een dataverbinding. Omdat deze verbinding wel efficiënt (gedeeld en niet real-time) is, kan het relatief lang duren om gegevens over te brengen, hetgeen onwenselijk (dure verbindingstijd) of zelfs onacceptabel (bij real-time video of spraak) is. Door het opvoeren van de snelheid met een zgn.

breedbandverbinding kunnen deze problemen worden opgelost. Het hoofdnet is al breedbandig (met glasvezel), maar de lokale uitlopers nog niet. Op deze lokale uitlopers kan al wel de zgn. xDSL techniek met hogere snelheden worden toegepast. Maar omdat algemeen wordt verwacht dat (door internet, zware datafiles en uiteindelijk ook real-time video en spraak) datastromen steeds intensiever worden, is ook deze xDSL techniek op

den duur niet toereikend en zal ook in het lokale net moeten worden overgegaan op glasvezel (zoals grote bedrijven nu al een glasvezelverbinding hebben).

In andere landen zijn al pilotprojecten op bedrijventerreinen gehouden en is al aangetoond dat dit een concurrentieel- en/of vestigingsvoordeel biedt. Ook in Nederland zijn er al diverse initiatieven genomen, doch deze hebben tot op heden niet geleid tot realisering, daar er problemen bleken te zijn bij de financiering van een dergelijk traject.

Structuur van het project.

Voor het project wordt de volgende structuur gehanteerd:

Allereerst zijn er de bedrijven, al dan niet georganiseerd via een Stichting of vereniging (industriële contact).

Ten tweede is het van belang voor het project dat de betreffende gemeente deelneemt aan het project om voldoende draagkracht te verkrijgen.

Bij de uitvoering van het project is er een Projectgroep met daarin vertegenwoordigers van het industriële contact, de gemeente en een projectmanager van Fastfiber.

Voor de dagelijkse gang van zaken is er het Projectmanagement, welke wordt ingevuld door een projectmanager van Fastfiber.

Ten slotte is er een Stuurgroep met daarin vertegenwoordigers van het industriële contact, de gemeente.

Aan de hand van een actiepuntenlijst wordt het project opgestart en worden de verschillende punten afgewerkt. Indien blijkt dat er voldoende draagvlak is op het betreffende terrein (ongeveer 40% dient aan het project mee te doen), wordt het netwerk door Fastfiber aangelegd en krijgen de verschillende dienstverleners toegang tot dit netwerk.

Vraagbundeling.

Om dit project te kunnen laten slagen is vraagbundeling van zeer groot belang. Op een bepaald terrein dienen er voldoende deelnemers te zijn om over te kunnen gaan tot de aanleg van een open glasvezelnetwerk. Tijdens het project wordt duidelijk hoeveel bedrijven op dat specifieke terrein dienen mee te doen, om tot de realisatie van het netwerk te kunnen overgaan. Hierbij wordt vaak uitgegaan van een minimumpercentage van 40%.

Door vraagbundeling toe te passen worden de volgende voordelen bereikt:

De kosten o.a. voor de aanleg van het netwerk kunnen over meerdere bedrijven worden uitgesmeerd.

Het project wordt interessanter voor de deelnemende partijen.

De onderhandelingspositie t.o.v. de aanbieders van netwerken en diensten wordt sterker.

Tijdens de tweede informatiebijeenkomst wordt aan de bedrijven kenbaar gemaakt welk percentage gehaald dient te worden. Dit percentage vloeit voort uit een berekening van de kosten en het toegepaste business-model van Fastfiber.

Projectfasen.

Het project kent drie fasen:

In de **onderzoeksfase** worden de nodige gesprekken gevoerd met geïnteresseerde partijen en worden de relevante gegevens verworven.

In de **voorbereidingsfase** worden de plannen verder uitgewerkt en in een financieel model ingevoerd en wordt het businessplan opgesteld. Tevens worden er twee bijeenkomsten gehouden en wordt het percentage van deelname kenbaar gemaakt. Ook wordt er aan de vraagbundeling gewerkt, teneinde zoveel mogelijk deelnemers geïnteresseerd te krijgen en een aantrekkelijk aanbod te realiseren.

Ten slotte komt de **uitvoeringsfase**, waarbij het open breedbandnetwerk worden gerealiseerd en de structuur voor de continuering worden opgezet. De beheerproblematiek kan een onderdeel uitmaken van het parkmanagement.